

Szyfman, L.

"Istoria jestestwoznania", A. Grygorian,
D. Iwanow, N. Figurowski, Moskwa 1955
: [recenzja]

Kwartalnik Historii Nauki i Techniki 1/1, 183

1956

Artykuł umieszczony jest w kolekcji cyfrowej Bazhum, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych tworzonej przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego.

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie ze środków specjalnych MNiSW dzięki Wydziałowi Historycznemu Uniwersytetu Warszawskiego.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

odkrycia Neptuna przez Le Verriera, oraz — po kolei — odkryć odnoszących się do budowy Słońca, Księżyca, planet, gwiazd stałych i galaktyk. Końcowe strony zajmuje adnotowana bibliografia przedmiotu, ograniczona jednak wyłącznie do literatury w języku francuskim.

A. Birkenmajer

Istoria jestestwoznanija. Instytut Historii Przyrodzawstwa i Techniki — Biblioteka Fundamentalna Nauk Społecznych. Literatura opublikowana w ZSRR (1948—1950). Redaktorzy odpowiedzialni: A. G r y g o r i a n, D. I w a n o w, N. F i g u r o w s k i. Moskwa 1955, Akademia Nauk ZSRR, s. 395.

Przewodnik bibliograficzny *Historia przyrodzawstwa* jest wartościową pozycją w zakresie piśmiennictwa odnoszącego się do historii przyrodzawstwa radzieckiego za okres 1948—1950. Jak zaznacza redakcja na wstępie, stanowi on ciąg dalszy analogicznego przewodnika pt. *Historia przyrodzawstwa*, który ukazał się w 1949 r. i który zawierał piśmiennictwo ukazujące się w ZSRR od 1917 do 1947 r.

Ilość literatury stanowiącej treść przewodnika wynosi 6000 (sześć tysięcy) nazw. Zadanie, jakie stawiali sobie autorzy przy zestawieniu przewodnika, polegało na ogarnięciu literatury w całości, jaka ukazała się w tym czasie w Związku Radzieckim.

Profil przewodnika przejawia się w jego naukowo-historycznej literaturze, tj. uwzględnia przede wszystkim literaturę zajmującą się historycznym opracowaniem materiału naukowego. Jednak oprócz tego kryterium, tj. prócz uwzględnienia prac z historii nauki w ścisłym tego słowa znaczeniu, znajdujemy w przewodniku sporo literatury personalnej zarówno nieżyjących, jak i obecnie żyjących i pracujących uczonych.

Przewodnik udzielił miejsca nie tylko historii przyrodzawstwa w ścisłym znaczeniu tego słowa, lecz uwzględnia dyscypliny pokrewne, np. materiały z historii techniki i z historii medycyny o tyle, o ile posiadają one znaczenie dla historii przyrodzawstwa.

Przewodnik piśmiennictwa *Historii przyrodzawstwa* składa się z następujących pięciu części: I. Historia przyrodzawstwa jako całość (7—46), II. Historia nauk fizyczno-matematycznych (49—119), III. Historia nauk chemicznych (122—161), IV. Historia nauk geologiczno-geograficznych (163—219), V. Historia nauk biologicznych (220—327). Do przewodnika zostały załączone indeksy autorów, indeks osób wymienionych w książce, indeks tematyczny i indeks serii czasopism z historii przyrodzawstwa.

Bogate piśmiennictwo z historii przyrodzawstwa radzieckiego, zawarte w wymienionym przewodniku, odda niewątpliwie poważne usługi naszym historykom przyrodzawstwa, techniki i medycyny, pracującym na polu historii nauki polskiej, jak zarówno historii nauki powszechnej.

L. Szyfman